

Příběhy dávných časů

Zápis Trpasličího kronikáře z 27. Ověry

Minulá léta byla krušná, nekončící zima a temné stvůry jež začaly s novou silou a odhodláním útočit na všechny národy bez rozdílu. Ale trpaslíci tak jako vždy opět ustáli trochu toho nepohodlí které to přineslo. *Osobní poznámka kronikáře (Oj to byly kruté časy, dív jsme nepozdechali jak papoušci v plynné sloji! To že jsme neztratili žádnou z rodin bylo jen o fous a každý rok scházelo málo! Král nám z toho zešedivl. Že prý se v té době veliké věci ve světě děly, ale ptám se, byl čas se žít zabívat když vám mrzl bobek u ústí?).* Přesto nám nepřítel sebral část drahocenných vesnic jediného zdroje chudé obživy (Tož taktická chyba, ty lebezní duté všechny za městem dědiny bránili, pochodovat se jim nechtělo!) Překali jsme první nápor zimi, ale ta neustávala, bylo třeba mohutněji se vzepít zlé věci.

Sám Aule při nás stál! Jeden z hraničářů narazil na skřetího posla, zabil jej (potvoru) a svitek nedozírné ceny mu uzmul. Dozvěděli jsme se, že za vším stojí Necromancer (svíra) z temného hvozdů. Bylo jasné co je třeba učinit a král trpaslíků jako vždy nezaváhal. Vyslal nejlepší válečníky, aby zajistili obživu pro další léta. Měli si znovu vzít co bylo po právu naše. (no možná kdysik některé dědiny patřily lidem a elfům, ale kdo by si to pamatoval a aj ta zima!).

Ale ouvej byli oni poslušni krále? Ó ne nikoli. Sotva horu opustili s velikou vášní všeliké potvory začaly hubit, ale na svůj úkol nedbali. Jen bojovka Nejmoudřejšího z trpaslíků a družina EHMSS podrželi svou čest a ovládli vřru široké území kolem naší domoviny. (tak přemýšlám jestli vlastní luá a ulfi měli co žrat, no nic..). A ukázalo se, že se nemusíme o obživu strachovat jako minulá léta, vesnice a hojnost zvířat nám zajistili zdozatek obživi. (našemu lidu se dařilo velká hejna vysoké zvířata /jakýchsi chlupatých jeleňoch co ve velkých hejnech pěstí ze severu/ do obor shánět a tam se královský lovčí hromadně lovil a spoustu dobrého masa samotná zima uchovala.) Sotva z nás spadla tíha obav o náš lid upřeli jsme svou pozornost k novému o nic lehčímu úkolu. Odhalit tajemství prstenů! Chvilí trvalo než se doneslo i k trpaslíkům, že zkazky o nich se dají získat ve starých Kobkách temného pána na severu a v knihovně co kdysi zanechali snad staří Gondoané v těchto severních končinách. Král opět svolal svůj lid a nové rozkazy dal - Hleďte! hleďte svitky jež přinesou nám poznání! Ale ouvej zprvu se nenašel žádný trpaslík dost srdnatý, aby do kobek zavítal a už věbec se nenašel trpaslík, který by pochopil moudra v knihovně ukrytá (co ti mladí věbec mají v těch lebezních, celé dny tráví na potrubní poště furt umí do oblázků a chytí z toho nejsou ani zamák!). Trvalo to k naší újmě léta než první svitky zavítali i do našeho království, ale byli to jen ubohé fragmenty, často popisující ty stejné věci. Tak vidal se náš veliký král k lidem a elfům. Apřednesl jim návrh, aby se o svitky podělili a tak se zmocnili prstenů dříve nežli se dostanou do spárů Nekromantových. A moudřími se ukázali panovníci lidí a elfů a shodli se v této věci velice (i elfi předsavte si!). Ale ouvej ukázalo se, že už není moudrosti ani mezi lidmi a elfy a pramálo dokázali z knihovny vyzískat. (hned sem si říkal, že není možné, aby byli trpaslíci nejhlepší!) A co horší nepřítel zasel zlo mezi národy, bůda, začalo vzkvétat jeho semeno! Boje o vesnice mezi lidmi a trpaslíky nebrali konce a když elfové získali dva prsteny, požehnání všech svobodných národů, lidé jim jeden uzmuli. A když sami lidé jeden získali, stala se věc nevidaná!

Když se Král trpaslíků dozvěděl, že lidé mají dva prsteny vydal se na troufalou misi k jezernímu lidu. Chtěl požádat jejich vládkyni, jestli by jeden z prstenů nedala trpaslíkům do zástavy. Jaký byl jeho údiv, když napřel cesty potkal výpravu jezerního lidu. A stalo se nemyslitelné! Vládkyně jezerního lidu sama předložila tuto nabídku našemu králi. Ta nejušlechtilejší z panovnic, učinila skutek hodný královny lidí. (Nechť ji vousiska nikdy nevilínají). to byl zlomový okamžik dějin těchto dvou národů! Veliké spojenectví bylo uzavřeno a území dělené mezi lidmi a trpaslíky rozděleno. (no bohužel to ty horké lebezní nepobrali aj lud aj trpaslíci a ještě pár dědin majitele změnílo, ale to spíš tak ze sportu). Tehdy neodpřeli trpaslíci lidem žádnou pomoc a veliké stavby se v obou královstvích postavily, krásné prstenové věže zdobí jejich hlavní města a kovárny po trpaslickém způsobu u lidí stojí. Ale semeno nesváru mezi lidmi ve spojení s trpaslíky a elfy ještě více vyklíčilo. A nepřítel vida jak se svobodné národy o prsteny handrkují vyslal své strašlivé služebníky, hrůzy s jakými se ještě smrtelník nesetkal a ty uzmuli jeden z prstenů lidem. Když se to král trpaslíků dozvěděl padl na něj velký stín a zároveň jim zalomcoval hřbet. Tehdy povolal mnoho zbrojného lidu, aby monstra vypátrali a prsten získali zpět. Nepřítel nezíská jediný prsten tak přisáhám! Zněla jeho slova. (nebo tak nějak podobně..). Dlouho pátrali po bídných lupičích a když narazili na jejich stopu, ti jim zbabřle unikali, ale nakonec se jim je podařilo obklíčit. A kdyby nebylo hrdinné občitelů družiny EHMSS kteří se vrhli do nerovného boje s nepřitelem, který chtěl prstenové přizraky vysvobodit z obklíčení, zajisté by prsten opět unikl. (to je třeba zmínit protože některé duté lebezní to nepobrali a vyřetili jim, že se trhli z boja). A tak hrdinný národ trpaslíků opět získal ukradený prsten!

Ale přineslo to velikému králi klid? Ó nikoli, kolik už uběhlo měsíců? Ji snad dokonce let kdy se dozvěděl, že je nutné prsteny opět přivést k životu, vrátit jim jejich převodní moc. Kolik uběhlo času kdy vyslal nesčetné družiny, aby vypátrali v zemi zřídla která tak učiní? Nepořítan! A nikdo se nevrátil, nikdo se tohoto úkolu doopravdy neujal!

To není v celém národě trpaslíku nikoho, kdo by toho byl schopen?

A tak král udeřil přístří v kamenný stolec sebral plášť a vydal se na cestu. Náhoda mu přehrála do cesty trpaslíků vřstce a mystika znalého místních krajů a ten se přidal ke králi a dělal mu průvodce krajem, veliký kus cesty spolu prošli a králova staletá zkušenost rud a nerostného bohatství přinesla mystiku nemalé bohatství, také přikně stádo ochlupených jelenů před sebou hnali, viděli podivuhodná místa i krásná, ale nepělo jim štěstí, jediné zřídlo nenalezli! Až nastal čas nemilého loučení, z lesa se vyplížily zředy jež hřadovali právě na jednom z možných zřídél. A rozloučil se král hluboce pohnut, se svým věrným druhem, s bolestí v srdci netuše, že tato oběť pro budoucnost pro krále je teprve první z mnoha. A odešel mystik nejdovážnější z odvážných vstříc nerovnému boji, aby jeho král mohl dokončit úkol kterého se nedokázal zhostit nikdo jiný.

Strastiplná cesta byla Krále trpaslíků, nakonec proputoval celou zem! Jak už tomu zlá náhoda velí, aby našel vhodná zřídla až na samotném jejím konci.

Divili se elfové když ve zbudovaném otrhaném poutníku jež si drže sedl do jejich královské síně poznali krále trpaslíků, dobírali si jej zprvu, kde že má družinu, silný doprovod.. Tehdy odpověděl: sedm se jich semnou vypravilo na cestu a tento jediný se vrátil.. kroutili hlavami divili se pro jaký sport král obětuje své druhy! To ale než král vytáhl poníženou, poskvrněnou mapu jež zažila mnohé. Tak elfové konečně zjistili lokace všech zřídél a mohli tak oživit své prsteny. A za tuto oběť žádal král trpaslíků jediné - smír mezi elfy a ostatními národy, vždyť mají společného nepřítele..

Ale jeho cesta nebyla zdaleka u konce ještě musel doputovat ke svým lidským spojencům a podělit se s nimi o své poznání. A opět je třeba zmínit ty jež se za krále s vědomím ničádného zisku znova a znova vrhali do nerovných bojů. Byli to družníci EHMSŠ nechť jsou jejich jména uložena v paměti národě. Jen vědomí toho, že pracují pro budoucnost svobodných národů jim bylo odměnou! *(to je fakt, nedostali od krále ani floka a zkušenosť to byla jenom bolestná)*. Jak byl na něj král pyšný když chránili nositele prstenu, před náhlým přepadem stvůr z Temného lesa. Ty šly, vedeny zlou vůlí po nositeli prstenu, ale zadržela je štítová zeď! Tak prošel nositel prstenu a ze šesti jeho druhů se sním vrátil jediný. NENYA jako první opět získala svou plnou moc!

Takové úsilí a téměř přišlo vnive! Aktivovali snad lidé a elfové své prsteny? Jen řásteň.. A jakého věku se král dožal po návratu domů? Břlovousí se na něj sesipali, vyřítali mu jeho posedlost prsteny, že nechal království bez vládců! Ale král se jen usmíval věrným výtkám vrchního správce. Nejlepšího ze správce a strategů tohoto věku, Trpaslíka jež by nenechal jeho panství padnou, ale trpaslíka jež nevidí přez svá říska, a hromádky zlatých mincí i on jako všichni ostatní podcenil a nepochopil moc prstenů. A pak přišel den, na který král řekal už leta. Rostoucí stín rozepjal svá křídla, zvědově přinesli zprávy o velikém vojsku Nekromantů jež se sbírá, aby smetlo svobodné národy a uzmulo jim prsteny, aby věčná zima a led ovládla jejich zemi! Nebyl už čas zabývat se prsteny. Trpaslíci počali velikou práci na zbraních a zbrojích a spolu s nimi byla ukuta dohoda i s lidmi a elfy - naše armády se ve stanovený čas sejdou a spojí na zvládnutých plánech království trpaslíků. Přesto král nemohl přestat myslet na prsteny, hřtlo jej, že nestihli aktivovat vzdušný jež mřli v držení.

Náhoda tomu chtěla, že v řase kdy byli všichni vysláni do světa, aby pracovali proti nepříteli a nebylo v království jediného trpaslíka jež by se mohl zhostit takového úkolu. Se v síních oběvili mocní lidští hrdinové, bylo jim potřeba léčení a odpovědku, neuvěřitelné byli jejich skutky. Tehdy v králi opět zahořela nadřje. Nechal je přivést do tržního sálu a rozkázal, aby tam zřstali zcela sami. Udělal něco co by mnozí mohli považovat za zradu, udělal něco co mohlo nepříteli v soudnou hodinu přinést jeden z prstenů. Jste bohatý?i lidé a jak vidíte mé síně jsou prázdné, musíte to být vy! Dám vám prsten jež jsme vybojovali na nepříteli, prsten jež se koupal v krvi mého lidu, dám vám jej a mapu ke všem zřídům a přějka bude splacena. Ale jen pod jedinou podmínkou zapřisáhnete se, že jej aktivujete, nebo se alespoň o to pokusíte! Dlouho váhali bohatýři, velká byla tíha úkolu. Ale krásný a mocný je jeden z přeti jimž král otářel před jejich zraky. Zatoužili po něm a úkol přijali, bezodkladně se vydali na riskantní cestu s nejistým výsledkem. Když pak po několik týdnech král šel navřtřit knihovnu, aby se dozvěděl ještě něco starých zkazků o prstenech potkal tam jednoho z bohatřů - žena byla pokryta ještě nezhojenými ranami a v její tvářce bylo zoufalství - hluboko v temném hvozdu jsem opustila své druhy, abych zadržela vlnu nepřátel, ale i tak je pronásledovali dále, bojím se, že jsme selhali.. Shřbený a břlovlasý šel král trpaslíků bláťovou cestou do svých síní. Dostal prsten nepřítel? Byl jeho plán bláhový?

Trpaslíci vydali všechno své zlato, aby vystrojili svou armádu a v Bilbově akademii učili mnoha taktikám. A když ve stanovený den před jejich městem stanula armáda lidí vyzbrojili i mnohé z nich. Jen elfy nevystrojili, přišli pozdě a laňně se dřvali po prstenech. Sotva se je podařilo udržet na úzdě a těsně před finálním pochodem se málem strhl boj.

Slabé jsou národy lidí a trpaslíků, dejte nám své prsteny, tak porazíme Nekromanta! Taková byla jejich slova, ale byla to pravda? Nebo z nich mluvil nepřítel?

Strašnou pravdu musíte zvídět, když král zapřísahal svůj lid, aby nepozvedl proti elfům zbraně, trpaslíci souhlasili jen pod jedinou podmínkou. Byli sepsány všechny jejich zášti a nevyřešené spory krve. Tyto knihy byly uloženy v trpasličích pokladnicích a budou tam uzamčeny do té doby, dokud se nepodaří porazit temného nepřitele. Pak opět budou vyneseny na denní světlo a bude v nich čteno. Děste se elfové toho dne, neb nic není zapomenuto!

Ale naděje na porážení zimy a nepřitele vzrostla. Mezi lidmi byli i bohatí, jež vyslal král trpaslíků, dostali svým slibem, že měli plně aktivovaný prsten vzduchu!

Vojsko se dalo na pochod. A když se střetlo s předvojem nepřítel, částečně se rozpadla pešlivě připravovaná taktika jak už to ve velkých bitvách bývá, přesto se většina jednotek podařilo zaujmout svá místa. Veliké bylo vítězství svobodných národů nebylo snad jediného místa v bitevní linii kde by nezvítězili nad temnými zřetami Nekromanta. Přesto několik jednotek nepřitele proklouzlo, tak početná byla jeho armáda! A bude trvat ještě léta než se nám od nich podaří vyčistit zemi. Ale sám nekromant padl. Myslím, že jsme se tak navždy zbavili mocného protivníka. Díky síle prstenů zima polevuje. Nemalá je jejich moc, doufejme, že v budoucnu nebude našemu národu naškodu, že jich nemáme více. Veliká je moudrost našeho krále a silné jsou základy našeho království. Bylo by jedině správné a zasloužené kdyby bylo všech pět prstenů uloženo v trpasličím království. *(taky si myslím, vytrpěli jsme pro ně nejvíce, to musí být všem jasné!)*

Revize ?. 1

Vytvořeno 2026-04-12 18:05:05 UTC uživatelem Admin

Aktualizováno 2026-04-12 18:05:05 UTC uživatelem Admin